

Hemels burgerschap

Filippenzen 3 :20.

‘Ons burgerschap is echter in de hemel, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus’.

De stad Filippi was een Romeinse militaire kolonie, de inwoners bezaten het Romeinse burgerrecht. Hun leven was op Rome gericht want daar lag hun burgerschap. Ze stonden onder bescherming van de Romeinse keizer. Zij waren de keizer toegewijd en op hem was hun verwachting gesteld. En als ze zich als Romeinse burgers zouden gedragen zou de keizer hen zeker te hulp komen als ze door vijanden belaagd zouden worden.

Paulus gebruikt dit beeld om de gemeente van Filippi haar voorrechten en daarmee ook hun verplichting voor te houden. Ook zij hebben een burgerrecht. Niet van een aards wereldrijk maar van een hemels Koninkrijk. Dat recht heeft Christus voor hen verworven. Zij staan als de onderdanen van Jezus Christus onder Zijn regering en onder Zijn bescherming. Maar dan moeten zij wel hun Koning toegedaan zijn en hun leven moet op de hemel gericht zijn. Zij staan wel middenin de wereld maar hun leven is met Christus verborgen in God. Veel mensen in Filippi leefden echter niet hemels- maar aardsgezind. Hun leven was niet op Christus gericht. En hun burgerschap was niet in de hemel. Paulus heeft over deze mensen geweend, want zij deden niet alleen Christus smaadheid aan maar zij gingen door hun levenswandel hun ondergang tegemoet.

Zij namen het Evangelie van Christus hemelvaart maar voor kennisgeving aan, het miste daardoor zijn uitwerking en zij leefden naar de geest van de wereld. Paulus waarschuwt hen en die waarschuwing is niet overbodig. Want de dwaalleraren die in Filippi optraden dachten zichzelf wel te kunnen redden en dachten Christus niet nodig te hebben. Zij betrouwden op zichzelf en op hun eigen gerechtigheid en vrome daden.

Die waarschuwing van Paulus geldt ook nog voor ons, een leven zonder Christus is een leven dat rechtstreeks naar het verderf leidt. En misschien brengen wij dan door onze houding ook nog de gemeente in gevaar. Omdat er zo allerlei misstanden kunnen ontstaan. Het zorgt voor tweedracht. Vaak zoeken we dan onze eigen eer en leven niet zoals Christus dat van ons vraagt. Hij zocht geen eigen eer maar had altijd het welzijn van de ander op het oog. Hij vernederde Zich tot in de dood van het kruis. Dat beeld van Christus moeten we als gemeente dagelijks voor ogen hebben. Daarom roept Paulus de gemeente van Filippi maar ook ons op om die gezindheid van Christus in zelfverloochening en liefde te tonen. Als een toonbeeld van Gods genade stelt Paulus ook zijn eigen leven ten voorbeeld om na te volgen. Hij plaatst hiermee niet zichzelf op de voorgrond maar hij laat juist de liefde en de glorie van Christus zien. Want dat Paulus een navolger van Christus geworden is heeft hij niet aan zichzelf te danken. Hij wandelde vroeger immers als een vijand en betrouwde op zichzelf hij was aardsgezind. Maar toen werd hij door Christus gegrepen en verloor alles wat hij had en wat hij nastreefde. Het leven werd hem Christus. Er werd een onuitblusbaar verlangen in hem geboren om bij Hem te zijn en zijn wandel was vanaf dat moment gericht op de hemel en niet meer op de aarde. In dat verlangen werd het Paulus begeerte de gemeente van Filippi mee omhoog te trekken. Hoe is dat met u en met mij dan? Wij mogen ons in onze tijd ook wel afvragen waar onze wandel op gericht is. Is dat een wandel gericht op de hemel of een wandel gericht op de aarde. Laten wij in de komende tijd ons leven maar eens toetsen aan de tekstwoorden van Paulus. *‘Ons burgerschap is echter in de hemel, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus.*